

Lleo Paulovic Max i Hiana.

La violinista Hiana Blatter i ji, ja feia temps
que erem ~~amiguet~~ compagnys, quan conequerem a casa
de Zenaida Balkhov, el seu maryat Max
i el millor de llurs amic. Lleo Paulovic Thissen.
Passarem algun temps sense interessar-nos
els uns pels altres, i tot d'una esdeveniuem
els quatre mol amics.

^{his} Aquell resguard esperava la visita de dos amics preciosos, les Passions d'Urgell, Maxim i Borrell ^{que} amaven gutes obres com no-saltres.

Si em demanes de quina materia subtil s'era formada aquella amistat, no sabre gaire respondre. Certament m' d'aficions morals, i menys encara de passions intel·lectuals. Éssim unes dues companyies oligàries deixit de juventut simpàtia; de altzors conseqüències. Ells com nos altres, mantenem recordant els nostres vides, blets de Plutò, i de treball en missió dels meus primers sorolls de la Costa Brava burguesa. Sense cap premeditació; havíem constituit el nostre petit grup. I ens era plaent després de la seina xerrada fer l'arran tornar din el caliu de la corbera que jo ocupava a casa dels Blatler, ~~menys~~^{després} de fermeitat de la seina te fumant cigarette d'Orient, o recórrer en moto, les planes de Ginebrins, els boscos, els prats, les gorges de la Savoia, o els sorprendents turrons carmelites dels Grecs, entre pocaigua i aigües i salts.

~~negocios i ideals.~~

Els anys i els dies més teriosos dels destins, els
français de separar-se, van molt canys d'envi-
ser, entrant en moltes i moltes ocasions de la
seva memòria. Els que més impressionen de tots són els que
es lloren la seva mort, en l'honor a la nostra
i plena amistat d'aquells nobles i humils, com el personatge
de la seva eternitat.

8) Els anys i els desitjos obscurs del destí, havien de separar-nos, d'una manera brusca i definitiva. Per quatre éssers, quatre camins, ben diferents i oposats. Però entretant, amb la doixa n'hi havia, que està manada. Però entretant, amb la doixa n'hi havia, que està manada. Però entretant, amb la doixa n'hi havia, que està manada. Però entretant, amb la doixa n'hi havia, que està manada.

consciència dels joves, ens elivaven el joventut comere (joventut) amistat amistat d'estoc i de paureta. Yo mes que cosa, estava preparada a ser regat aquest sentiment nou per a mi, els fills meus sentiments, nits de la tortadora i malaltius sensibilitat elatina. Yo llatina Yo podia apreciar, enara millor que els altres tres, potser apreciar l'encís d'aquests fills meus amics sentiments nits de la tortadora i perillosa sensualitat elatina. Mai, o parlo mai havia trobat ^{entre actes} aquest gos infinit: L'acostat pura, dins la qual fins els sentiments amorsos romanes, en un ~~espai~~ ^{respecte} silenci embricant aspiració, ~~el~~ l'aprenò més en que jo he pogut col·lectar ^{favor} als meus ~~sentiments~~ ^{ells} ~~en aquella~~ temps que ell havia ^{ells} ~~era aquella~~ temps mesurat pel temps que ell havia seguit romandre dins els límits estritos del la pura amistat, les manifestacions sentiments, desinteressats. En aquell cas, Lloï Padeloni i Miquel mereixen un lloc a primat rengle. → 9.

Per Mariá que no participava en tot ni havia de la nostra amistat per als dos joves, desmoniacs ~~malgrat~~

H pòstures formaven aquell ambient intíme : volguts i sentits
més aviat a l'hivernatge. Maxim en aquell moment, no sentia
que, per la seva ~~formosa~~ enfront de l'entusiasme del seu
per la petita Yelena ~~com~~ ^{Baltzhan} es coneixien
agrest arrilà ~~a Alemanya~~ havint nascut
~~ambat~~ de ~~molt~~ la més excitant de les ~~seus~~
aventures. Si importava en immediatament. L'excitant
naturalesa de Lloïs Paulovic trobarà un compleucent i era
feliç en la passiva ~~assentada~~ ^{com matrícia} amagadissa de Maxim.

El qui m'admirà, ^{s'aficiona} arrela tot d'una aequella jove
composta ita, com ell ~~era~~ de la Bessaràbia, vives i bellescent
exposició, espulsa ^{blava}, franc, de parades sonores ;
mirav estia. Aquesta era evidentment la qualitat ~~inapresa~~
de Lloïs Paulovic, malgrat le seu riu de bar, malgrat
la corpulència fiscanya, que euroregava amb tot
els mobles, que aixofava. ^{despolada} desengany ^{els corixos} tot se'ls
que fundes, dels seient que malgrat el seu riu de sonor.
gras malgrat el mas ~~confit~~ ^{batat} i els ulls
verds, estriixats de monget, d'orellas,

15 apareixia com minvat d'un halo d'irresistible
simpatia. Si plavoria discursos i ho feia
brillantment. Aquesta particularitat, resulte
pel silencis Max d'una visió més impor-
tantia extraordinària. Leo Paulovic es plei-
rava sovint de emoció de la seva atjarosa
vida, acompanyant la narració de riades sonors
i franges o de suspiris pregous. Sorollosos, però no
l'abandonava mai per, aquell esguard bondados i
sincer, el verd del qual, adès pluia amb transpe-
cis i esclats atractivols, adès s'apagava, s'estançava
o es fonia en boirines doloroles.

Leo Paulovic estima ~~que~~ ariat. L'irritisme: l'allau que incut
més pressió del mot ~~que~~ no en foren cap obstacle. a Leo Paulovic li bastava
l'interès suprem de la mirada crua i amiga totora atenta al seu
peixera, una petita ellissò o un llen parpalleig ~~que~~ ulls, am-
plegar o desplegar, engronyir-se, aixampliar-se als clavis, mostraven a
mí don, la comprensió oboluta, la simpatia incondicionat, l'amistet
sincera i un empatriotat.

6/ Lloís' Paulovic estimava ~~que~~^{aviat} que Max, an malgrat el seu ermetisme i esclanquiment inexpressiu. Al gegantesc rostre, l'ingenu Blissen li bastava l'interès suprem de la mirada grisa i amiga, totora atenta a la seva xerrada. Una petita plisser ^{absoluta} o un llarg parpallol, un plegar o desplegar, enrougir-se o aixampliar-se dels clavis mostraven a Lloís' Paulovic, l'acord o el desacord, la simpatia o l'antagonisme del seu la credibilitat o els dubtes del seu amic. Els volts, Blissen rectificava ^{es desvia} referents al monsller, sense que el guineu deixés anar un mot. Sovint, tardes seves de Lloís' Paulovic, es feia seguir per l'escena esclanquida de Max, Fresco Bens. Des de la boca

Y de Max no en sortien mes que nousaltres,

pers. ~~acompanyant~~ següent a Thissen fidelment. S. feia
proposada en ple hivern agafar els motos;

ferni sed Max també havia, 2. S'ells voleien
anar ~~por les carreteres després de~~ a

* Fer-se fuetjar a nostre pell reiat dels
mots. Max ~~deixava~~ en posant el cap om una

munt, Max ~~deixava~~ espessa corona peluda
espessa corona peluda

una espessa bufanda, os jocaires ~~fixades~~
ells el coll del ^(fins els ulls) xandall de pell de canell, i confortable-

munt ~~confortablement~~, i li anava de
engantant ~~confortablement~~ i li seguien

darrera. Si ~~Thissen~~ s'inclinava pel cinema
Belphow no hi ^{ponava} tornava inconscient. S. ^{el dia} ~~se~~ ^{era}

lent res ^{nos} melancòlia ferma sed, e'exprimat ^{nos} Tomàs havia

Max assistia a reunions, passejades conforta-
lement arraigat en el seu silenci, i satisfet

8) d'estalviar-se iniciatives. Quan anaven es-
• les reunions (calles, ^{Lenaide} Tito Paulosse) havia d'eucarregar-se
de fer d'interpretar i posar en execució els
dissentiments o interpretacions discretes dels grups
comunitaris.

9 Totorn hi deia la seva. Solament mai arrebat en el seu lloc, fumava i resseguint amb un interès inigualable les evolucions ^{Tots savien per fer-se} de la fumarola, quan el desgustat ^{que} del que estava parlant es girava vers ell interrogador, el grimic li respondia amb la seva redacció però inconfusible mimica, "Sí" Acostava el cap: "Sí", el brau darrere de dreta i assecava "No". S'arrossegava d'espalles ^{Horribilis} "Quisapò" o "no m'interessa". Sonava: "Hom plan" "m'halava" a les frases que li plauien i fenyent que el claris i els curvava amb els extrems cap avall: "Em repugna" "no me'n parlen"

Ningú conegué cap anecdota de la seva vida. Ignorarem si havia tingut alguna ^{primorència} amicura o algun fracàs. Quan fliaua: jo varreu ^{tractar-lo} ^{convençió} ja havia passat de trenta anys, i ^{en} durant tot el temps que eus fet

19) quentaren no ~~expresaven~~^{era fan} endevinador, ni un altre ni
un tinent d'aquest corse. Professionalment, es considerava
fraudat.^{a la universitat de Moscou} La revolució russa^{ra} interrompe els
seus estudis de química, i ora s'hauria d'acollir en
amb una modesta plaça en una fàbrica de perfums.
Aquest baf ^{d'essències} de barregades que s'inregnava en el seu cabell
i en les seves vestidures, que el perseguien ^{metí} fins dins del llibre
~~d'annals~~ denunciava fins a les franges, deixant
un rastre inconfusible pel qual ell s'era assegut o estinto-
lat, era pel silencio i ombrívola Max un tinent cons-
tant i invincible.] La seva enfrontació era
agressiva i ^{en} els llargs mesos que aquest viatge fan
el nostre company, no haquererem mai de trobar-la
imposta; un dia es faigüe; enve ho fan les
ombres, se'n desvellaran caps relances. Y ara a traïr des-

~~11~~ anys el seu record reviu tan feble, estesa junt com el
moleix però tan persistent, accusador com el perjudicat
^{inclosa pàgina} essències barrejades, que sustentà la seva vida.

En canvi Lles' Paulovic posseia un històri al
^{civil}
~~social~~: amorós d'allò més apassionador.

Era fill natural de Maria Paulona Bascar-
xef de l'òpera de Moscou, i d'un para descone-
git, fugidor i director d'orquestra segons la
~~alta~~ cantatriu, ~~que~~ tot tan segur el l'autor
de la vida de Lles' Paulovic feu un cèlebre direc-
tor d'orquestra, segons el ^{propri} fill, aquells qui més
era Sant ~~enganyadore~~ meritadore com moltes altres fan-
tases de la bella: * formosa ^{Bascarxef} -

"Mireu-me ben solíc de l'le. Paulovic -

12/ fontant la vulturina píreta; aixecant el
 seu cap de bärber ^{mentre} i allargant els seus braços,
 elegantats d'una mola amb ~~ben~~ angles i maduroes
 mans peludes - faij cara d'esses fills de dos artistes
 refinats? De qui faij d'esser fill es de algun
 cotxe farller, capricci oblidatius i passatges
 de la meua ~~amorosa~~^{enamoradissa} mama i Alebava
 rient, amb aquell «ho! ho! » sonor i
 gris, per si algun de nosaltres reia també
 fent cor a les seues rielles. Els Pavlovic es
 tornaren ràpidament serios. Pels ulls verds
 esbrancats, verds; transparents, passant atacs
 com un mur, el llavi inferior se clida.

13 / cantava cap a fora i les immenses mares i
penjaven celderes i toques. En moments
així, ningú hauria gosat negar que eren
cre-bleig. Però així que tornava a sonricar,
~~mostrant~~
~~a~~ les seues dents poderoses: seu amagana-
des, i us amarava el claror del seu
~~es mostraven~~ aull forís esclat, i llavors
esguiard bondat, ~~el corrent simpàtic~~, ~~ses actes desassortits~~,
~~el corrent de simpatia~~, ja no veien res més que aquella
juventud generosa, desbradant aflete,
sinceritat, aura de bellesa superior i brumifada.

Per fragments i per frases soltes anaven abso-
lument nos de les seues grans aventurees
^(sentimentals)

~~14~~ Sabiem que s'era enmariat a 17 anys
amb una bella comtessa russa.

H/ Gleane veia ^{i comentant} les evolucions de lles, i creient que les evolucions d'ells la interessaven: la Directora ^{ca esborriera} però -, això no era cap secret, no sere Maxi ni per a ell - el que excitava passió en aquell moment Gleane, era el seu guard ^{en aquell moment} molt element petit en evolucions aborigenes, fols, nials, de ~~ells~~, i Maxi l'humàtic i silencios qui vivia d'ellambla silenciosa, de sonriure forçat i insígnies ulls, que no miraven estava bellament interessat en el fill d'Gleane. ^{Tot i tanys que tenia} Paulovic. S'era fet des de fa de ~~set~~ ^{altres} anys ~~que~~ ^{que} era, quan aquest, alabent de veure una de les seves més expressions aventure, i l'apreudent visiblement el joie res. expatriat, dels ulls ^{verds} nougat, havia esdevingut un gran amic del ~~jove~~ ^{seu compatriota} i fost ^{el} de sonriure enigmàtic i ulls vistosibles. Era Maxi que participava per la vida: les ^{sentiments} ~~sessions~~ del seu amic ~~per~~ punt per punt, tremolosa i en descolorir el ^{possible} operell que Gleane.

15 d^e J^o La peleta n'diciste ^{ses} embriagant - se en veure el
que fles ~~de la peleta~~ - ~~de fer, tellement felic, partic~~
~~comme pour plaire~~ regantse les ^{etant} - grans a elle - telle en d'aqueells
moments brillants remisados. J^o - meute segun la
couverre amb tots la deuils' possible - dirige a
le deus sujets clamoregads comandats de
uestre de rural, Elle m'honi otat agrest
tival, En ^{en d'aqueells} moments de depressio terrible, que sonia
l'aerogenes le ride, ~~que van a l'air entre~~ ^{intel canva de vist}
~~que al tirar el cua~~ la seuva ~~esperida per~~
~~la seua estupidez~~ ~~que el cua~~ ~~de son vicio~~
~~de diners, i a Meriliza uellos tenor, jocada,~~
~~ixtant i se agremi bri en el cua al que~~
~~es celguen tant respsatament, - 26~~, ~~que~~ ¹
ixtant a cels acel es cuau, " Ah ! Ah,
" Ahor Ahor " solcam riu, quilla, etc ! J^o
seus que fare ele de Goret. Tortuament, P'elega,

~~del disbarat me en tant que coll secesson i
entre tant, jo ajudare a Gleccer a mantenir l'esgl.
libri i e per les actes irreparables d'indele despesas.~~

Però enfront de la inièctio dels meus advertiments
moralitzadors i moralitzants, jo vaig elevar una tancada
a l'edificació que les autoritats exercia
a nivells sobre el mon que el relatiu. Jo
volien de tant en tant una reunió d'electoratge
a Mex, l'últim del qual tenia deu de
minuts. "Te veus no h'apoderar les res. S'estrigaren
de Gleccer cosa està en la tancada el nostre volent
amic Alex a Mex van començar la campanya. Pels
ens responsables van fer una ^{més de} (assassinat, En un
petit arrasament des seves dons prou); un dels assassinats
viòries illomplides (el petit) (una isona ^{a l'aposta} propia)
que dir: deixades que es crevin en ell i tot.